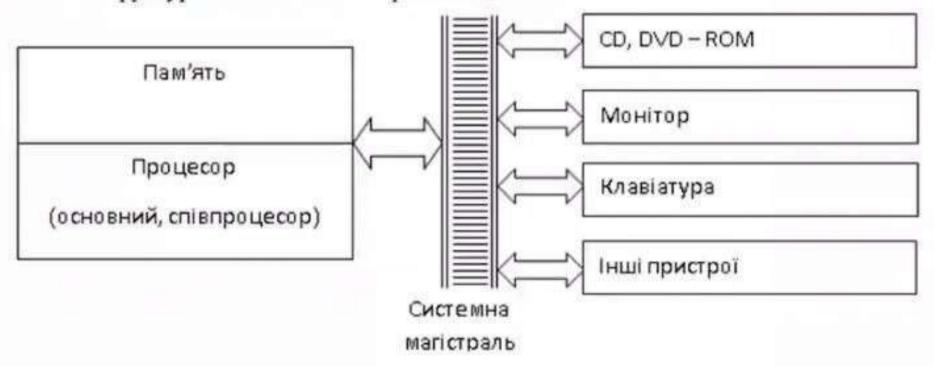
ТЕМА: Структура комп'ютера. Пам'ять, величини, операції

Структурна схема сучасного комп'ютера

Комп'ютер – це є спеціальний електронний пристрій, який вміє виконувати елементарні операції. Сукупність елементарних операцій складає алгоритм розв'язку задачі. Всі сучасні комп'ютери побудовані за однаковими структурними принципами. Типова структурна схема комп'ютера виглядає так:

Під час роботи процесор постійно взаємодіє з пам'яттю, виконуючи елементарні операції. Це ϵ головна змістова частина роботи комп'ютера.

Адресована пам'ять

Пам'ять комп'ютера використовують для двох цілей:

- 1) зберігання даних на час їх опрацювання програмою;
- зберігання самої програми як послідовності елементарних операцій процесора.
   Пам'ять складається з окремих комірок і є адресованою, тобто кожна комірка має свою власну адресу номер:

адреса	пам'ять	4	еквівалентність	
0000 0001		-	/	Якщо потрібно, наприклад, обчислити
0002			1	m = x + k, то з боку комп'ютера це виглядає так:
0124	числос	X	x <=> 0124	- читати число з комірки 0124;
0128	число k	k	k <=> 0128	 додати число з комірки 0128;
012C	×	m	m <=> 012C	 записати результат в комірку 012С.
0130	-			ATEC 255
				Список команд до виконання зберігається окремо
8000	команда 1			в комірках 8000, 8003, і т.д.
8003	команда 2			Такий список складає програму.
8008	команда 3			Комп'ютер виконує команди послідовно, це
				називають програмним принципом роботи.
N			розмір пам'яті	

3 боку комп'ютера <u>адреса комірки</u> – це її номер. В програмуванні адреси комірок позначають ідентифікаторами. Переведення ідентифікаторів

в номери комірок автоматично виконує компілятор алгоритмічної мови.

пам'ять

адреса

Проте потрібно пам'ятати, що в мові С++ все зберігається у фізичній пам'яті на час виконання програми.

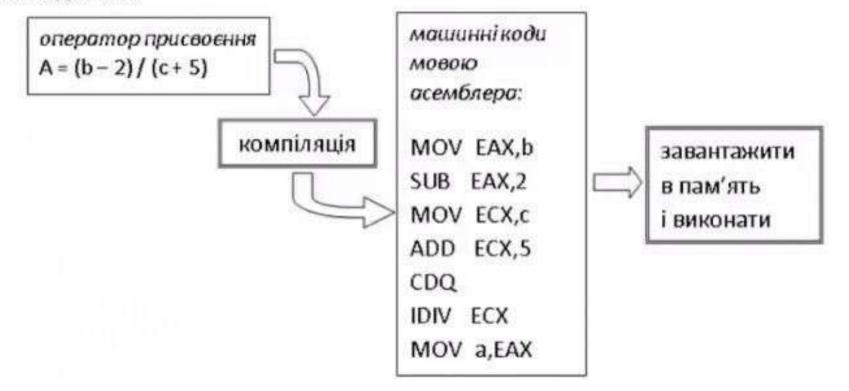
N

еквівалентність

Компіляція і виконання

Після того, як програма складена мовою C++, потрібно організувати її компіляцію і виконання. Компіляція полягає в автоматичному переведенні тексту програми в машинні команди — послідовність елементарних операцій, які вміє виконувати процесор. Програма компілюється повністю ціла, тому під час компіляції є можливість перевірити всі необхідні зв'язки окремих операторів між собою. Після компіляції отримаємо еквівалентну програму в машинних кодах, яку процесор безпосередньо виконує.

Наприклад, для деякого оператора присвоєння процедура отримання результату виглядає так:

🤻 Змінні величини і типи даних

Змінні величини позначають <u>ідентифікаторами</u>. Змінна величина є іменем комірки пам'яті, тобто адресою. Ідентифікатори можна записувати одним або більше символами. Перший символ має бути буквою або знаком підкреслення, а наступні можуть бути буквами, цифрами, знаками підкреслення. Малі і великі букви вважаються різними. Приклади ідентифікаторів:

data1, data2, data3, x, test, TEST, Test, plus_minus

В мові С++ дуже важливе значення має поняття типу даних. <u>Тип даних</u> – це неявна форма визначення <u>розміру пам'яті</u> для зберігання окремих елементів і списку допустимих операцій над такими даними. Тип всіх даних, використаних в програмі, є обов'язковим до визначення – від цього залежить вибір машинних команд для опрацювання, а заодно й контроль коректності програми.

Мова С++ визначає такі елементарні типи даних:

char, int, float, double, bool, void

Крім того, можна записувати модифікатори для точнішого визначення:

signed, unsigned, long, short

[Зміст і орієнтовні межі допустимих значень]

Зауваження щодо типу bool. Змінна логічного типу може приймати два значення: true, false. true та false є стандартними літералами, при цьому true трактують як число 1, а false трактують як число 0.

Правило: всі змінні мають бути оголошені до найпершого використання

Приклад оголошення змінних:

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main()
{
  int alfa, beta; // спочатку оголошення
  short k,m,p;
  float sum, ave, cnt, res;
  bool isrd = true;
  //. . . . . .
  alfa = 10; beta = 3 * alfa; // пізніше операції
  cin >> cnt >> res;
  //. . . . . . .
  return 0;
}
```

Загальний формат оголошення змінних:

тип список змінних;

Звернемо увагу, що тут і у всіх подальших випадках тип будь-якого елемента програми завжди записують попереду операцій з таким елементом.

2

Основні операції та їх особливості

1) Арифметичні операції

```
- + * / % (остача ділення)
-- (декремент) ++ (інкремент)
```

```
+, -, * виконують звичайно
```

/ задає операцію ділення, причому, коли обидва операнди є цілими числами, то результатом буде ціла частина частки: 17 / 3 дорівнює 5

% задає ділення по модулю, тобто знаходження остачі від ділення першого операнда на другий: 17 % 3 дорівнює 2. Обидва операнди цілочисельні.

Операція декременту зменшує операнд на 1, а інкременту – збільшує на 1.

Форми операцій декременту та інкременту: префіксна, постфіксна.

Префіксну ++х виконують до опрацювання операнда, а постфіксну х++ після:

```
int x = 5;
int y = ++x; // y=6, x=6
```

Однак, при записі в постфіксній формі результат буде іншим:

```
int x = 5;
int y = x++; // y=5, x=6
```

В загальному випадку треба бути уважним до вибору форми таких унарних операцій.

2) Операції порівняння

< <= == >= > !=

Операції порівняння мають менший пріоритет, ніж арифметичні:

$$x + 3 > y - 2$$
 еквівалентно $(x + 3) > (y - 2)$

Типова помилка:

mira == 5 // це ϵ *порівняння*: true або false mira = 5 // це ϵ *присвоєння*: значення виразу дорівню ϵ 5

```
3) Логічні операції
Логічне АБО: 11
Логічне I: &&
Логічне НЕ: !
ch=='y' || ch=='Y' дужок не потрібно
i < ArrSize && temp >= 0
! (x>5)
Варто занотувати пріоритети операцій порівняння і логічних.
В порядку від вищого пріоритету до нижчого список такий:
23
11
```

Порядок обчислень можна змінити за допомогою дужок. Зауваження до логічних операції: операції логічного І та логічного АБО мають нижчий пріоритет від порівняння: x > 5 && x < 10 означає (x > 5) && (x < 10) операція логічного НЕ має вищий пріоритет від порівняння та арифметичної: |x > 5 означає (|x > 5) отже треба писати |x > 5

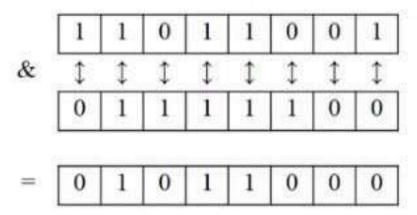
🖏 4) Побітові операції

На відміну від інших мов, C++ має повний перелік побітових операцій. Побітові операції застосовують до окремих бітів операндів типів char або int, як вони зображені в пам'яті. Зокрема можна перевіряти окремі біти, надавати бітам значення (0 або 1), зсувати біти, з яких складаються байти і машинні слова.

Список побітових операцій:

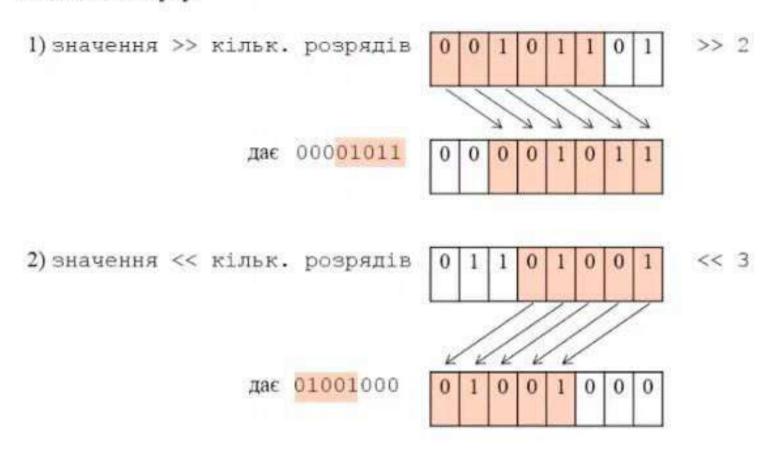
Операція	Дія	
&	I	
1	АБО	
^	виключне АБО	
~	HE	
>>	зсув направо	
<<	зсув наліво	

Побітові операції І, АБО, НЕ мають такі самі таблиці істинності, як їх логічні аналоги, але всі порівняння виконують порозрядно до окремих бітів. Наприклад:

Підкреслимо, що результатом операцій порівняння і логічних операцій завжди ϵ <u>істинне</u> або <u>хибне</u> значення, в той час аналогічні побітові операції можуть утворювати будь-які <u>цілі числа</u>.

Виключне АБО дає істинне значення тоді і лише тоді, коли один операнд істинний, а другий хибний. Якщо обидва операнди одночасно істинні або хибні, то результат хибний. Операції зсуву бітів ">>" і "<<" зміщують всі біти двійкового зображення операнда направо або наліво на задану кількість розрядів. Загальний вигляд побітового зсуву:

Висновки

- Мова C++ є мовою компільованого типу, коли спершу цілу програму перекладають на машинну мову, після чого виконують процесором (на відміну від Руthоп − мови інтерпретованого типу − виконує інтерпретатор).
- Мова С++ в багатьох аспектах пов'язана з архітектурою комп'ютера, зокрема, для визначення типів даних і допустимих операцій.
- Мова С++ вимагає <u>оголошення</u> всіх необхідних величин та їх типів, що є потрібним для компіляції і вибору машинних команд.
  - 4) Мова визначає перелік типів даних, які можна застосувати в програмах.
- 5) Поняття типу застосовують до змінних величин, але не до зображень об'єктів в пам'яті. Дані, зображені в адресованій пам'яті, самі по собі типу не мають. (На відміну від Python, де тип є характеристикою об'єкта, але не величини).